

เราก็จะต้องเรียนตรงนี้ด้วย เพราะฉะนั้น ให้จำง่าย ๆ ว่า ถ้าบวชแล้วต้องเรียน ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา วิชาธรรมกาย และภาษาต่างประเทศ เพื่อเราจะได้พูดให้รู้ภาษาของทุกชาติ ให้ภาษานั้นเป็นประจักษ์น้ำ ความรู้ของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประจักษ์ประจักษ์ แหวกว่ายเข้าไปสู่ดวงใจของเพื่อนมนุษย์ที่ถูกบดบังด้วยภาษา ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และประเพณีต่าง ๆ

การเตรียมตัวที่จะทำอย่างนี้ได้ ต้องเตรียมตัวกันตั้งแต่ยังเป็นสามเณรทีเดียว

เหมือนอยู่ในสวนสวรรค์

๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ลูกเณรอาจจะไม่รู้ตัวเองว่า เราเป็นผู้มีบุญอย่างมหาศาล ได้สั่งสมแต่บุญทุกวัน ๆ ได้ถือศีลตั้ง ๑๐ ข้อ แล้วก็ บำเพ็ญสมณธรรม ได้ล้มรสติตามีนของนักบวช ของการเป็นพระน้อยเณรน้อย ด้วยการบำเพ็ญสมณธรรม ได้สั่งสมบุญ จากกิจวัตรกิจกรรม ได้สั่งสมปัญญาบารมี จากการศึกษาเล่าเรียน ทั้งนักธรรม บาลี แล้วอยู่ใกล้บัณฑิตนักปราชญ์ เป็นชีวิตที่ชื่นใจทีเดียว เหมือนอยู่ในสวนสวรรค์ที่สวยงาม

ถึงแม้ว่าจะเป็นเด็กภายนอก แต่ภายในก็เป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ ที่แม้แต่พระอนาคามีซึ่งเป็นคุณุศลยังต้อง ยกมือไหว้ แม้เทวดาเห็น เทวดาก็ไหว้

ชีวิตที่ไม่ต้องเจียรไน

๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

การได้บวชมาเป็นสามเณร เราอาจจะมีชีวิตที่แตกต่างจากเด็กชาวโลกบ้าง แต่เป็นความแตกต่างที่สูงส่ง ทางโลกของเขาไม่เห็นมีอะไร เกิดมาก็สนุกสนาน วนเวียนกับสิ่งที่ไร้สาระ ที่ไม่มีวันสิ้นสุด ไม่มีจุดจบ มีสิ่งใหม่ ๆ มาให้ เพลิดเพลิน แต่สิ่งที่เพลิดเพลินล้วนแต่มีวิบากทั้งสิ้น เพราะวากฎแห่งกรรม เขาบังคับเอาไว้หมด

แต่ชีวิตสามเณร ใจ ! น่าชื่นใจ เพราะชีวิตนี้สะอาด เกลี้ยงเกลา งามตั้งแต่เกิด เหมือนทองคำที่ไม่ต้อง เจียรไนเลย พอเกิดมาก็ผ่องเลย

ไม่เป็นพระใบลานเปล่า

๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เมื่อมาบวชเป็นภิกษุสามเณรแล้ว อาชีพหลักคือตรงนี้ พอเรียนจบเปรียญธรรมประโยค ๙ แล้ว ก็ต้องเรียนต่อ ประโยค ๑๐ นี่เป็นเรื่องสำคัญทีเดียว เพื่อที่ว่า เราจะได้นำปริยัติที่เรียนมาแล้ว นำมาปฏิบัติให้เข้าถึงซึ่งคำสอนของพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแท้จริง เราจะไม่เป็นเพียงแค่พระใบลานเปล่า